Găsind odihna în legăturile de familie

Textul de memorat: *„Voi, deci, preaiubiţilor, ştiind mai dinainte aceste lucruri, păziţi-vă, ca nu cumva să vă lăsaţi târâţi de rătăcirea acestor nelegiuiţi şi să vă pierdeţi tăria, ci creşteţi în harul şi în cunoştinţa Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum şi în ziua veşniciei. Amin.” (2 Petru 3:17,18)*

Duminică, 1 august – Disfuncţionalităţi în cămin

1. **Geneza 34;** 1. Dina, fata pe care o născuse lui Iacov, Lea, a ieşit să vadă pe fetele ţării.
2. Ea a fost zărită de Sihem, fiul hevitului Hamor, domnitorul ţării. El a pus mâna pe ea, s-a culcat cu ea şi a necinstit-o.
3. S-a lipit cu toată inima de Dina, fata lui Iacov, a iubit fata şi a căutat s-o liniştească.
4. După aceea Sihem a zis tatălui său, Hamor: „Ia-mi de nevastă pe fata aceasta!”
5. Iacov a aflat că-i necinstise pe fiica sa, Dina; şi fiindcă fiii săi erau cu vitele la păşune, Iacov a tăcut până la întoarcerea lor.
6. Hamor, tatăl lui Sihem, s-a dus la Iacov ca să-i vorbească.
7. Dar când s-au întors fiii lui Iacov de la păşune şi au auzit lucrul acesta, s-au supărat şi s-au mâniat foarte tare; pentru că Sihem săvârşise o mişelie în Israel culcându-se cu fata lui Iacov: aşa ceva n-ar fi trebuit să se facă niciodată.
8. Hamor le-a vorbit astfel: „Fiul meu, Sihem, s-a lipit cu toată inima de fata voastră; vă rog, daţi-i-o de nevastă
9. şi încuscriţi-vă cu noi; voi daţi-ne fetele voastre şi luaţi pentru voi pe ale noastre.
10. Locuiţi cu noi; ţara vă stă înainte, rămâneţi în ea, faceţi negoţ şi cumpăraţi pământuri în ea.”
11. Sihem a zis tatălui şi fraţilor Dinei: „Să capăt trecere înaintea voastră şi vă voi da ce-mi veţi cere.
12. Cereţi-mi o zestre cât de mare şi cât de multe daruri, şi voi da tot ce-mi veţi zice; numai daţi-mi fata de nevastă.”
13. Fiii lui Iacov au răspuns şi au vorbit cu vicleşug lui Sihem şi tatălui său, Hamor, pentru că Sihem necinstise pe sora lor, Dina.
14. Ei i-au zis: „Este un lucru pe care nu-l putem face, să dăm pe sora noastră unui om netăiat împrejur; căci ar fi o ocară pentru noi.
15. Nu ne vom învoi la aşa ceva decât dacă vă faceţi şi voi ca noi şi dacă orice parte bărbătească dintre voi se va tăia împrejur.
16. Atunci vă vom da pe fetele noastre şi vom lua pentru noi pe ale voastre; vom locui cu voi şi vom face împreună un singur norod.
17. Dar dacă nu voiţi să ne ascultaţi şi să vă tăiaţi împrejur, ne vom lua fata şi vom pleca.”
18. Cuvintele lor au plăcut lui Hamor şi lui Sihem, fiul lui Hamor.
19. Tânărul n-a pregetat să facă lucrul acesta, căci iubea pe fata lui Iacov şi era cel mai bine văzut în casa tatălui său.
20. Hamor şi fiul său, Sihem, s-au dus la poarta cetăţii şi au vorbit astfel oamenilor din cetatea lor:
21. „Oamenii aceştia au gânduri de pace faţă de noi; să rămână, dar, în ţară şi să facă negoţ; ţara este destul de largă pentru ei. Noi vom lua de neveste pe fetele lor şi le vom da de neveste pe fetele noastre.
22. Dar oamenii aceştia nu vor voi să locuiască împreună cu noi, ca să alcătuim un singur popor, decât dacă orice parte bărbătească dintre noi se va tăia împrejur, după cum şi ei înşişi sunt tăiaţi împrejur.
23. Turmele lor, averile lor şi toate vitele lor vor fi atunci ale noastre. Să primim numai ce cer ei, ca să rămână la noi.”
24. Toţi cei ce treceau pe poarta cetăţii au ascultat pe Hamor şi pe fiul său, Sihem; şi toţi bărbaţii au fost tăiaţi împrejur, toţi cei ce treceau pe poarta cetăţii.

25. A treia zi, pe când sufereau ei încă, cei doi fii ai lui Iacov, Simeon şi Levi, fraţii Dinei, şi-au luat fiecare sabia, s-au năpustit asupra cetăţii, care se credea în linişte, şi au ucis pe toţi bărbaţii.
26. Au trecut, de asemenea, prin ascuţişul sabiei pe Hamor şi pe fiul său Sihem; au ridicat pe Dina din casa lui Sihem şi au ieşit afară.
27. Fiii lui Iacov s-au aruncat asupra celor morţi şi au jefuit cetatea pentru că necinstiseră pe sora lor.
28. Le-au luat oile, boii şi măgarii, tot ce era în cetate şi ce era pe câmp;
29. le-au luat ca pradă de război toate bogăţiile, copiii şi nevestele, şi tot ce se găsea în case.
30. Atunci Iacov a zis lui Simeon şi lui Levi: „Voi m-aţi nenorocit, făcându-mă urât locuitorilor ţării, canaaniţilor şi feresiţilor. N-am sub porunca mea decât un mic număr de oameni; ei se vor strânge împotriva mea, mă vor bate şi voi fi nimicit, eu şi casa mea.”
31. Ei au răspuns: „Se cuvenea oare să se poarte cu sora noastră cum se poartă cu o curvă?”

2. **Evrei 11:17-22;** 17. Prin credinţă a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduinţele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!
18. El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânţă care-ţi va purta numele!”
19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar şi din morţi; şi, drept vorbind, ca înviat din morţi l-a primit înapoi.
20. Prin credinţă a dat Isaac lui Iacov şi Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.
21. Prin credinţă Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif şi „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său.”
22. Prin credinţă a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârşitul, de ieşirea fiilor lui Israel din Egipt şi a dat porunci cu privire la oasele sale.

Luni, 2 august – Alegerea unei noi direcţii

3. **Deuteronomul 4:29;** Şi dacă de acolo vei căuta pe Domnul Dumnezeul tău, Îl vei găsi, dacă-L vei căuta din toată inima ta şi din tot sufletul tău.

Iosua 24:15; Şi dacă nu găsiţi cu cale să slujiţi Domnului, alegeţi astăzi cui vreţi să slujiţi: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinţii voştri dincolo de Râu, sau dumnezeilor amoriţilor în a căror ţară locuiţi. Cât despre mine, eu şi casa mea vom sluji Domnului.

1 Cronici 16:11; Căutaţi pe Domnul şi sprijinul Lui, căutaţi necurmat faţa Lui!

Psalmii 14:2; Domnul Se uită de la înălţimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere şi care să caute pe Dumnezeu.

Proverbele 8:10; Primiţi mai degrabă învăţăturile mele decât argintul, şi mai degrabă ştiinţa decât aurul scump.

Marţi, 3 august – Adevărata valoare de sine

4. **Isaia 43:1;** Acum, aşa vorbeşte Domnul care te-a făcut, Iacove, şi Cel ce te-a întocmit, Israele! „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: eşti al Meu.

Maleahi 3:17; Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oştirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujeşte.

Ioan 1:2; El era la început cu Dumnezeu.

Ioan 15:15; Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu ştie ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.

Romani 8:14; Căci toţi cei ce sunt călăuziţi de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

1 Ioan 3:1,2; 1. Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Şi suntem. Lumea nu ne cunoaşte, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.
2. Preaiubiţilor, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Şi ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar ştim că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea aşa cum este.

Miercuri, 4 august – Relaţii principiale

5. **Geneza 39:1-6;** 1. Iosif a fost dus în Egipt; şi Potifar, dregătorul lui faraon, căpetenia străjerilor, un egiptean, l-a cumpărat de la ismaeliţii care-l aduseseră acolo.
2. Domnul a fost cu Iosif, aşa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul.
3. Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el şi că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.
4. Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui şi i-a încredinţat tot ce avea.
5. De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui şi peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa egipteanului, din pricina lui Iosif; şi binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp.
6. Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea şi n-avea altă grijă decât să mănânce şi să bea. Dar Iosif era frumos la statură şi plăcut la chip.

6. **Geneza 39:7-10;** 7. După câtăva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif şi a zis: „Culcă-te cu mine!”
8. El n-a voit şi a zis nevestei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă şi mi-a dat pe mână tot ce are.
9. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta şi nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că eşti nevasta lui. Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?”
10. Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce şi să se împreuneze cu ea.

Matei 5:43-48; *43. Aţi auzit că s-a zis: „Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe vrăjmaşul tău.”*
44. Dar Eu vă spun: iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă asupresc şi vă prigonesc,
45. ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni şi dă ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi.
46. Dacă iubiţi numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai aşteptaţi? Nu fac aşa şi vameşii?
47. Şi dacă îmbrăţişaţi cu dragoste numai pe fraţii voştri, ce lucru neobişnuit faceţi? Oare păgânii nu fac la fel?
48. Voi fiţi, dar, desăvârşiţi, după cum şi Tatăl vostru cel ceresc este desăvârşit.

Joi, 5 august – Marea luptă în viaţa personală

7. **Geneza 39:21-40:22;** 21. Domnul a fost cu Iosif şi Şi-a întins bunătatea peste el. L-a făcut să capete trecere înaintea mai marelui temniţei.
22. Şi mai marele temniţei a pus sub privegherea lui pe toţi întemniţaţii care erau în temniţă. Şi nimic nu se făcea acolo decât prin el.
23. Mai marele temniţei nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mână, pentru că Domnul era cu el. Şi Domnul îi dădea izbândă în tot ce făcea.

Capitolul 40

1. După câtăva vreme, s-a întâmplat că paharnicul şi pitarul împăratului Egiptului au supărat pe stăpânul lor, împăratul Egiptului.
2. Faraon s-a mâniat pe cei doi dregători ai săi: pe mai marele paharnicilor şi pe mai marele pitarilor.
3. Şi i-a pus sub pază în casa căpeteniei străjerilor, în temniţă, în locul unde fusese închis Iosif.
4. Căpetenia străjerilor i-a pus sub privegherea lui Iosif, care făcea de slujbă lângă ei; şi au stat mai multă vreme în temniţă.
5. Paharnicul şi pitarul împăratului Egiptului, care erau închişi în temniţă, au visat într-o noapte amândoi câte un vis, şi anume fiecare câte un vis care putea să capete o tălmăcire deosebită.

6. Iosif, când a venit dimineaţa la ei, s-a uitat la ei; şi i-a văzut trişti.
7. Atunci a întrebat pe dregătorii lui faraon, care erau cu el în temniţa stăpânului său, şi le-a zis: „Pentru ce aveţi o faţă aşa de posomorâtă azi?”
8. Ei i-au răspuns: „Am visat un vis şi nu este nimeni care să-l tălmăcească.” Iosif le-a zis: „Tălmăcirile sunt ale lui Dumnezeu. Istorisiţi-mi, dar, visul vostru.”
9. Mai marele paharnicilor şi-a istorisit lui Iosif visul şi i-a zis: „În visul meu se făcea că înaintea mea era o viţă.
10. Viţa aceasta avea trei mlădiţe. Când a început să dea lăstari, i s-a deschis floarea, şi ciorchinii au făcut struguri copţi.
11. Paharul lui faraon era în mâna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui faraon şi am pus paharul în mâna lui faraon.”
12. Iosif i-a zis: „Iată tălmăcirea visului: Cele trei mlădiţe sunt trei zile.
13. Peste trei zile faraon te va scoate din temniţă, te va pune iarăşi în slujba ta şi vei pune iarăşi paharul în mâna lui faraon, cum obişnuiai mai înainte, când erai paharnicul lui.
14. Dar adu-ţi aminte şi de mine când vei fi fericit şi arată, rogu-te, bunătate faţă de mine; pune o vorbă bună pentru mine la faraon şi scoate-mă din casa aceasta.
15. Căci am fost luat cu sila din ţara evreilor şi chiar aici n-am făcut nimic ca să fiu aruncat în temniţă.”
16. Mai marele pitarilor, văzând că Iosif dăduse o tălmăcire îmbucurătoare, a zis: „Iată, şi în visul meu se făcea că port trei coşuri cu pâine albă pe capul meu.
17. În coşul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru faraon: prăjituri coapte în cuptor; şi păsările mâncau din coşul care era deasupra de tot pe capul meu.”
18. Iosif a răspuns şi a zis: „Iată-i tălmăcirea: Cele trei coşuri sunt trei zile.
19. Peste trei zile, faraon îţi va lua capul, te va spânzura de un lemn, şi carnea ţi-o vor mânca păsările.”
20. A treia zi era ziua naşterii lui faraon. El a dat un ospăţ tuturor slujitorilor săi; şi a scos afară din temniţă pe mai marele paharnicilor şi pe mai marele pitarilor, în faţa slujitorilor săi:
21. pe mai marele paharnicilor l-a pus iarăşi în slujba lui de paharnic, ca să pună paharul în mâna lui faraon;
22. iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat, după tălmăcirea pe care le-o dăduse Iosif.

8. Efeseni 6:1-13; 1. Copii, ascultaţi în Domnul de părinţii voştri, căci este drept.
2. „Să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta” - este cea dintâi poruncă însoţită de o făgăduinţă -
3. „ca să fii fericit şi să trăieşti multă vreme pe pământ.”
4. Şi voi, părinţilor, nu întărâtaţi la mânie pe copiii voştri, ci creşteţi-i în mustrarea şi învăţătura Domnului.
5. Robilor, ascultaţi de stăpânii voştri pământeşti, cu frică şi cutremur, în curăţie de inimă, ca de Hristos.
6. Slujiţi-le nu numai când sunteţi sub ochii lor, ca şi cum aţi vrea să plăceţi oamenilor, ci ca nişte robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu.
7. Slujiţi-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor,
8. căci ştiţi că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut.
9. Şi voi, stăpânilor, purtaţi-vă la fel cu ei; feriţi-vă de ameninţări, ca unii care ştiţi că Stăpânul lor şi al vostru este în cer şi că înaintea Lui nu se are în vedere faţa omului.
10. Încolo, fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi în puterea tăriei Lui.
11. Îmbrăcaţi-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţine piept împotriva uneltirilor diavolului.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti.
13. De aceea, luaţi toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea şi să rămâneţi în picioare, după ce veţi fi biruit totul.

Iacov 1:5; *Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă şi fără mustrare, şi ea îi va fi dată.*